

POSTANOWIENIE

Dnia 23 maja 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ryszard Witkowski

w sprawie **O. S.** skazanego z art. 197 § 3 pkt 2 k.k.,
po rozpoznaniu w dniu 23 maja 2024 r. w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 532 § 3 k.p.k.,
wniosku obrońcy skazanego w przedmiocie wstrzymania wykonania wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 20 listopada 2023 r. sygn. akt II AKa 412/23, zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Sosnowcu z 22 czerwca 2023 r. sygn. akt IV K 20/22;
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł:

**nie uwzględnić wniosku i odmówić wstrzymania wykonania
zaskarżonego kasacją wyroku**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Sosnowcu wyrokiem z 22 czerwca 2023 r. sygn. IV K 20/22, uznał oskarżonego O. S. winnym przestępstwa z art. 197 § 3 pkt 2 k.k. w zw. z art. 91 § 2 k.k. za które przy zastosowaniu art. 60 § 1 i 6 pkt 2 k.k. wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności (pkt 1 wyroku). Sąd I instancji na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 2 k.k. warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności ustalając 3 letni okres próby (pkt 2 wyroku) oraz na mocy art. 73 § 2 k.k. oddał oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego (pkt 3 wyroku). Ponadto sąd ten orzekł wobec niego środki karne, mianowicie zakaz kontaktowania się z pokrzywdzoną (pkt 4 wyroku)

oraz zakaz zajmowania określonych stanowisk i wykonywania wszelkich zawodów związanych z wychowaniem, opieką, leczeniem oraz edukacją małoletnich (pkt 5 wyroku), a także orzekł co do wysokości zadośćuczynienia na rzecz pokrzywdzonej za doznaną krzywdę (pkt 6 wyroku).

Sąd Apelacyjny w Katowicach wyrokiem z 20 listopada 2023 r. sygn. II AKa 412/23, po rozpoznaniu apelacji wniesionych przez obrońcę oskarżonego oraz przez prokuratora, podwyższył orzeczoną przez sąd I instancji karę pozbawienia wolności do 1 roku i 6 miesięcy oraz uchylił rozstrzygnięcia o warunkowym zawieszeniu wykonania kary i oddaniu oskarżonego pod dozór kuratora (pkt 1 wyroku). W pozostałym zakresie sąd II instancji utrzymał zaskarżony wyrok w mocy (pkt 2 wyroku).

Od tego rozstrzygnięcia kasację wywiódł obrońca skazanego, w której podniósł zarzut rażącego naruszenia przepisu prawa procesowego, mającego istotny wpływ na treść orzeczenia, tj. obraży art. 5 § 2 k.p.k.

Ponadto obrońca w kasacji zawarł wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia.

W odpowiedzi prokurator wniósł o oddalenie kasacji obrońcy jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia wobec skazanego okazał się bezzasadny.

W przypadku wniesienia kasacji Sąd Najwyższy na mocy art. 532 § 1 k.p.k. ma możliwość wstrzymania wykonania zaskarżonego tym środkiem orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od ewentualnego rozstrzygnięcia kasacji. Ta regulacja procesowa nie formułuje natomiast przesłanek, od których uzależnione jest wstrzymanie wykonalności zaskarżonego kasacją orzeczenia przez Sąd Najwyższy. Przy tego rodzaju wniosku jednocześnie należy mieć na względzie zasadę niezwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń, o której

mowa art. 9 k.k.w. Wobec istnienia powyższej zasady zauważyć zatem należy, iż możliwość przewidziana w art. 532 § 1 k.p.k., odnosi się do okoliczności o charakterze absolutnie wyjątkowym.

W zakresie możliwości wstrzymania wykonalności prawomocnego orzeczenia Sąd Najwyższy w niniejszym składzie aprobuje stanowisko utrwalone w orzecznictwie, a mianowicie, iż: ze względu na wyjątkowość instytucji, o której mowa w art. 532 § 1 k.p.k., wstrzymanie prawomocnego orzeczenia powinno być uzasadnione szczególnymi i jednoznacznymi w swej wymowie okolicznościami prowadzącymi do wniosku, że wykonanie kary przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby dla skazanego zbyt poważne i w zasadzie nieodwracalne następstwa (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z 18 listopada 2003 r. sygn. IV KK 347/03; z 22 stycznia 2020 r. sygn. III KK 5/20 oraz z 23 maja 2022 r. sygn. V KK 130/22).

W świetle powyższego zauważyć i podkreślić zatem należy, iż następstwo tego rodzaju mogłoby mieć miejsce w sytuacji, gdy już z pobieżnej analizy kasacji wynikałaby ewentualność jej przyszłego uwzględnienia. Tymczasem analiza materiałów postępowania oraz wniosku obrońcy o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia – nie przesądzając w tym miejscu w żadnej mierze końcowej oceny zasadności nadzwyczajnego środka zaskarżenia w niniejszej sprawie – w ocenie Sądu Najwyższego w niniejszym składzie, nie prowadzi do stwierdzenia tych wyjątkowych okoliczności, które uzasadniałyby wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

[J.J.]

[ms]

